

בשלח - נ"ד ע"א

אין צדק הארץ אשר יעשה טוב ולא יחתה. ואם אמר, אוטם שפטו בעתו של נחש, אפלו הם יקומו ויהי בעליך עזה למלך הפסחת.

ועל זה שנינו, מsha העתיד לומר שירה לעתיד לבא. מה הטעם? משום שפטותם (מיכה) כי מי צאתך הארץ מצרים אראננו נפלאות. אראננו? אריך היה צריך להיות! אלא אראננו ממש, למי שראה בפתחה - אראננו פעם שנייה. וזהו אראננו. וכחותם (חללים) אראננו בישע אליהם, ואראהו בישועתי. ואז, אז ישר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה.

שירה של הגבירה לקודוש ברוך הוא. שנינו, כל אדם שאומר שירה זו בכל יום ומכוון בה, זוכה לאמרה לעתיד לבא, שהרי יש בה עולם ש עבר, ויש בה עולם הבא, ויש בה קשרי האמונה, ויש בה ימות מלך הפסחת, ותולויים עליה (אות לעלה) כל אותן תשבחות אחריות שאומרים עליונים ומתחוגנים.

השירה?! שיר זה היה צריך להיות! אלא השירה שמשבחת הגבירה לפלא. ומשה אמר מלמטה למטה, והרי פרשוו. לה' - משום שהמלך מאיר לה פנים (شمאים פניהם הפליג נגנדה). רבינו יוסי אמר, כל אוטם שמגינים שהיו שופעים, משך המלך הקדוש בגנגה, משום בכך משבחת אותו הגבירה.

אמר רבבי יהונתן, אם כן, למה כתיב משה ובני ישראל, והרי הגבירה צריכה לשבח? אלא אשורי חלכם של משה ובני ישראל,

כל שכן השתा, דבאי קדשא בריך הוא לישרא לעקימא, כמה דעת אמר (קהלת ז) כי אדם אין צדק הארץ אשר יעשה טוב ולא יחתה. ואי תימא, איינון דמייתו בעתו דנחש. אפלו איינון יקומו, ויהון מארי דעתא. **למלכא משיחא.**

יעל דא תנין, מsha זמין למימר שירתא **לזמנא דעתך.** מי טעמא. בגין דכתיב, (מיכה ז) כי מי צאתך הארץ מצרים אראננו נפלאות. אראננו, אריך מביעו ליה. אלא אראננו ממש, למן דחמא בקדמיתא, ייחמי ליה תניננות, ודא הוא אראננו, וכתיב (חללים) אראננו בישע אליהם, ואראהו בישועתי. (דף נ"ד ע"ב) וכיין אז ישר משה ובני ישראל יישראל את השירה הזאת ליי.

שירתא מטרוניתא לקידשא בריך הוא. תנין, כל בר נש דעת אמר שירתא דא בכל יומא, ומכוון בה, זכי למימרא לזמןא דעתך. דהא אית בה עלמא דעבר, ואית בה עלמא דעתך, ואית בה קשרי מהימנותא, ואית בה יומי דמלכא משיחא. ותלי עלה, (נ"א את עיליא) כל איינון תושבחאן אחריםין, דקאמרי עליי ותתאי.

השירה שיר זה מביעו ליה. אלא שירתא, דקא משבחת מטרוניתא למלכא. ומשה מפתא לעילא קאמיר, והא אווקמו. ליי: בגין דאנהייר לה מלכא אנטפה, (נ"א דנחר אנפה מלכא לאבליה) ר' יוסי אמר, הכל איינון משיחין, فهو גדיין, משיך מלכא קדישא לקבלה, בגין כי משבחה ליה מטרוניתא.

אמר רבבי יהונתן, אי הבי, אמא כתיב משה ובני ישראל, והא מטרוניתא בעיא לשבחה.